

Het Kattebeltje

Herman

Hoewel al onze katten lief en bijzonder zijn, verblijven er stiekem toch wel katjes, waar je vrijwel meteen je hart aan verpand hebt. Dit overkwam mij ook met Herman, die we hier in het voorjaar van 2013 op ons pad hebben gevangen. Hoewel hij doodsbang voor mensen was - hij maakte zich zo klein mogelijk in de kenneel waar hij eerst enkele dagen ter observatie in moest verblijven – viel ik als een blok voor hem.

Ik noemde hem Herman; naar mijn lieve opa, die ook zo'n zacht karakter had. In de beginperiode van zijn verblijf bij ons durfde hij alleen maar achter in de tuin te zijn, ver van de mensen. Wel zagen we hem al snel vriendschap sluiten met andere schuwe katjes.

Toen we in september 2013 onze tuin moesten ophogen, moest er voordat de stratenmakers aan de slag konden, eerst veel georganiseerd worden om te voorkomen dat onze vriendjes konden weglopen. Omdat het onmogelijk was om de tuin in één keer op te hogen, werd er eerst halverwege een tijdelijke hoge schutting geplaatst. Alle katten



moesten enkele dagen daarachter blijven. Toen de achterste helft van de tuin bestraat was moesten alle katten naar de voorkant en moest ook Herman van zijn vaste plek af. Omdat de werkzaamheden met nogal veel herrie gepaard gingen, was Herman in het begin niet zo blij; toch werd hij geleidelijk aan steeds stoerder en toen alle werkzaamheden helemaal afgerond waren, was Herman klaar om contact te maken met de mensen.

Als ik dan met mijn nogal hoge piepstem zijn naam riep, kwam hij snel aangerend en steeds vaker bleef hij dan voor me staan om een paar knuffels van mij in ontvangst te nemen. Echter alleen op de momenten dat hij het wilde en zeker niet als hij er geen zin in had en zo werd onze band steeds hechter.

Omdat hij veel last van pijnlijk tandvlees heeft, is het noodzakelijk dat hij hier regelmatig een injectie voor krijgt. Vanwege de zeer speciale band die Herman en ik met elkaar hebben, ben ik de enige die deze mag toedienen. Wel moet het dan echt aan zijn tussen Herman en mij. Als het uit is, omdat hij vindt dat ik hem te kort aandacht geef, lukt het niet. In dat geval gaat hij op een afstand met zijn rug naar me toe zitten en loopt van me weg zodra hij me ziet aankomen.

Het is een heel zachtaardig, karaktervol dier en zijn lieve koppie spreekt boekdelen. Dat maakt dat ik hem een grote kanjer vind en hoop dat hij nog lang bij ons zal blijven.

Annemieke





Onze lieve Ollie

Op donderdag 10 november hoorden we in alle vroegte een erbarmelijk hard gemiauw onder in ons huis. Toen we beneden kwamen, vonden we onze lieve kater Ollie met vreselijke pijn en totaal verlamd op de grond. Vanwege zijn ernstige mate van suikerziekte dachten we in eerste instantie dat hij misschien een vreselijke hypo had en daardoor een heel nare val had gemaakt. Na zijn bloedwaarde te hebben gemeten, konden we dit uitsluiten. Gelukkig was de dierenarts snel bij ons, maar helaas constateerde zij een acute trombose in zijn rug. We moesten hem meteen laten gaan, maar o... wat was het vreselijk moeilijk om zo volslagen onverwacht afscheid van deze lieve en zachtaardige kater te moeten nemen.



Vier jaar lang hebben we hem voor zijn zware suikerziekte tweemaal daags met insuline behandeld. Omdat hij zo schommelde met zijn bloedwaardes moesten we diverse malen per dag zijn bloed testen en regelmatig de hoeveelheid insuline aanpassen, wat die schat meestal heel netjes toeliet. Wat waren we blij en ook trots dat we hem door de behandeling zagen veranderen van een broodmager zielig hoopje kat in een levenslustige, vrolijke kater. Een leuke kater, die ons soms ook heerlijk in de maling kon nemen als we hem voor zijn prikjes moesten hebben. Snel weglopen als hij ons zag aankomen en zich voor ons verstoppen. Op het roepen van zijn naam reageerde hij dan niet, ik denk zelfs dat hij misschien wel stiekem in zijn pootje zat te lachen als we hem weer eens kwijt waren. Boos konden we echter niet op hem worden, daar was hij veel te aandoenlijk voor.

Nu hij niet meer bij ons is, missen we hem zo verschrikkelijk. Zijn favoriete mand is allang weer ingepikt door een ander lief katje maar toch doet het veel pijn om die mand te zien. We konden hem erin uittekenen.

Ollie was niet onze eerste kat met suikerziekte; dat was Fioco. Hem begonnen wij te behandelen in oktober 2010 en na enkele maanden van zeer intensieve zorg, was zijn lichaam in staat om zelf weer insuline aan te maken, waardoor er geen injecties meer nodig waren. Fioco is in februari 2013 overleden!

Al snel kwam Suikerkeesie erbij; deze lieverd was bij de dierenarts van zijn vorige eigenaar langdurig met Prednison-injecties behandeld, waardoor hij suikerziekte had gekregen. Suikerkeesie hebben we vanaf januari 2012 behandeld en uiteindelijk is hij in augustus 2014 van ouderdom gestorven.

Ollie kwam in december 2012 bij ons wonen en was dus onze derde suikerpoezel. In februari 2016 openbaarde zich bij Fleurtje (tante van Ollie) en enkele maanden later ook bij zijn broer Bartje suikerziekte. Nu Ollie er niet meer is, hebben we dus nog twee katjes met suikerziekte over. De behandeling van deze katjes is voor ons best intensief, vooral omdat we ook altijd nog rond de vijftenzestig andere snorrebaarden hebben, waarvan een groot aantal onder hen levenslang de onuitwisbare sporen draagt van een ellendig zwerversbestaan. Dit alles is heel veel werk, maar we doen het met heel veel liefde en krijgen er ook veel liefde voor terug!





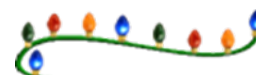
Een eigen huis voor de snorrebaarden



In het Kattebelletje van juni 2016 heb ik een stukje geplaatst over het eventueel kopen van het pand waar we al sinds 1988 zo rond de 65 katten permanent in huisvesten. Daarbij de oproep aan de donateurs om ons extra financieel te steunen, zodat dit plan verwezenlijkt kan worden. Na deze oproep zijn er diverse prachtige giften op onze rekening gestort, waar we in het volgende Kattebelletje nog op terug zullen komen. Het spreekt voor zich dat we hier heel erg blij mee zijn omdat wij hierdoor nu echt in staat zijn het pand te kopen.

We hebben dan ook in juni een makelaar in de arm genomen voor alle onderhandelingen met de eigenaar van het pand (de Gemeente Uithoorn). Omdat het pand heel veel achterstallig onderhoud heeft en in 1998 al gebleken was dat de bodem vervuild was, leek het ons zinvol eerst opnieuw een bodemonderzoek te laten doen en vervolgens het pand bouwtechnisch te laten keuren. Dit alles heeft veel tijd in beslag genomen, maar we weten nu wel waar we aan toe zijn en voor welke kosten we de komende jaren komen te staan. Gezien de uitslagen van het bodemonderzoek en het bouwtechnisch rapport is het heel belangrijk dat we het pand zo voordelig mogelijk kunnen kopen. Eind november hebben we een bod uitgebracht en nu is het afwachten of de gemeente en wij het met elkaar eens kunnen worden!

Wordt vervolgd!



Een vrijwilliger vertelt

Puntje is een heel mooie kater. Volgens Els komt hij uit het buitenland. Hij heeft een wat Oosters uitziende kop en zijn bontje is gemarmerd grijs van kleur. Aan het uiteinde van zijn staart zit een wit..... PUNTJE.



Hij wil in elk geval niet geaaid worden. Als je in zijn buurt komt, rent hij hard weg maar soms mag je, bij Puntjes gratie, je vinger even bij zijn neus houden zodat hij daaraan kan snuffelen. Maar dat is dan ook echt de enige intimiteit die hij toelaat.

Hij wil nog wel eens denken dat je te dicht in zijn buurt bent en dan kan het zomaar gebeuren dat hij ongenadig uithaalt, met gevolg dat vrijwel alle medewerkers wel met een litteken van hem rondlopen. Verder miauwt hij soms als een weerwolf bij volle maan. Als je aan het werk bent en je hoort iemand "loeien" dan is dat Puntje. Hij heeft een soort vaste plek op het bed achterin de Spinnerij, waar hij vaak te vinden is.

Hij heeft een heel aparte houding: Hij zit dan op zijn achterste en spreidt zijn achterpoten. Gelukkig kan hij redelijk goed opschieten met de andere poezen. Als er hommeles is, dan wil hij nog wel eens een bijdrage leveren aan het achter elkaar aan rennen en klappen geven. Nu lijkt het net of Puntje een vreselijke kat is, maar dat is beslist niet zo. Net als zoveel andere katten bij de stichting heeft hij waarschijnlijk zo veel meegemaakt dat hij het vertrouwen in de mens is kwijtgeraakt. Zijn gedrag is dus niet altijd leuk, Puntje zelf wel.

Maureen



Stichting Help de Zwerfkat

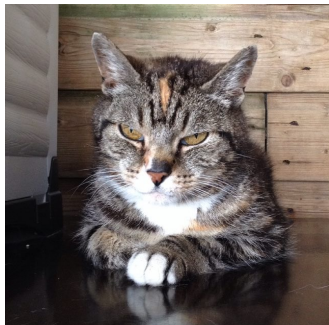


mail@helpdezwerfkat.nl

Thamerweg 61
1422 XL Uithoorn
0297-566285
06-12725071
www.helpdezwerfkat.nl

ING: NL21INGB0007233223
RABO: NL38RABO0363567593
KVK Amsterdam: 41205327

Adoptiepoes Catootje



Kijk eens wat een prachtige meid ik ben, een poes met echt zwerversbloed, in juni via een omweg hier terechtgekomen. Omdat ik veel heb meegemaakt in mijn leven, ben ik in geen enkel opzicht een mensenvriendin. Ze zeggen hier dat ik in een permanente staat van bozigheid verkeer en daarom nooit plaatsbaar zal zijn. Gelukkig mag ik mijn hele kattenleven lang hier blijven. Nu nog iemand die een beetje bijdraagt aan mijn levensonderhoud en mijn leven ziet er rooskleurig uit!

Voor 15,00 euro per maand kunnen wij Catootje dagelijks voorzien van eten en een schone kattenbak. Wie wordt haar adoptieouder? Voor informatie kunt u Els bellen. Telefoonnummer: 0297-566285 of 06-12725071.

Aandachtspunten en een bestuursmededeling

In januari 2016 hebben we Anita Groenendaal, medeoprichter van onze stichting en al vanaf 1982 onze steun en toeverlaat, voor 20 uur per week in vaste dienst genomen. Omdat zij van het hele reilen en zeilen van de stichting op de hoogte is, van elke kat het verhaal kent en ons bijna alles uit handen kan nemen, is dit een heel goede beslissing! We hopen dan ook dat Anita nog vele jaren voor ons zal blijven werken!



**De bezoekmiddag voor adoptieouders is op zaterdag 4 februari van 14.00 tot 16.00 uur.
De grote open dag is op zaterdag 10 juni 2017 van 12.00 uur tot 17.00 uur.**

Kloppen uw gegevens nog? Indien dit niet het geval is, wilt u ons dan uw nieuwe gegevens doorgeven? Dat kan per post, telefonisch of via e-mail.

Onze stichting is sinds 1 januari 2008 door de belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling. Dit houdt in dat uw donaties/giften aftrekbaar zijn.

Wij danken alle donateurs, adoptieouders, dierenartsen, vrijwilligers, kortom iedereen die het ons mogelijk maakt dit prachtige werk te kunnen blijven doen.

Wij blijven enorm begaan met het welzijn van onze harige vriendjes. Zij rekenen op ons en wij rekenen op u en hopen dat u ons zult blijven steunen.

Ook bij deze Kattebel hebben wij weer een acceptgiro ingesloten. Mocht u ons al gesteund hebben, dan kunt u deze uiteraard als niet ontvangen beschouwen.

